

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret

Asiatisk Plads 2 – 1448 København K

Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: EUJUR@um.dk

EUJUR j.nr. 23/02607

13. januar 2025

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i uge 2-4 i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistor, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistor.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-521/21	<p>Rzecznik Praw Obywatelskich (RoL)</p> <p><u>Emne:</u> Domstolens uafhængighed.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 2 og artikel 19, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«) og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at der ikke er tale om en ret som omhandlet i EU-Domstolens praksis, såfremt denne ret er sat med bl.a. en person, der er udnævnt som dommer ved denne ret, efter en procedure, hvor: a) udnævnelsen af den person, der er udpeget som dommer af Prezydent Rzeczypospolitej Polskie (Republikken Polens præsident) blev foretaget af det nuværende Krajowa rada sadownictwa (det nationale domstolsråd), som blev udpeget i strid med den polske forfatning og polsk lovgivning, og som ikke er et uafhængigt organ og ikke omfatter repræsentanter for dommerstanden i dets sammensætning, som er udpeget uafhængigt af den udøvende og lovgivende magt, og indstillingen til embedet som dommer dermed ikke var gyldig i henhold til national ret; b) deltagerne i udpegningsproceduren ikke havde ret til at påklage afgørelsen til en ret som omhandlet i artikel 2 TEU, 19, stk. 1, TEU, og artikel 6, stk. 1-3, TEU, sammenholdt med [chartrets] artikel 47 [?]</p> <p>2. Skal artikel 2 TEU og artikel 19, stk. 1, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at disse</p>	<p>UM</p> <p>JM</p>	MF	07.01.25

	<p>bestemmelser – i en situation, hvor en ret er sat med en person, der er udpeget på de betingelser, der er beskrevet i det første spørgsmål–:</p> <p>a) er til hinder for anvendelse af nationale lovbestemmelser, der henviser til enekompetencen for en afdeling ved Sad Najwyższy (øverste domstol, Polen), til at kontrollere lovligheden af udpegelsen af en sådan person til embedet som dommer, hvilken afdeling udelukkende er sammensat af personer, der er udpeget til dommerembedet på de betingelser, der er beskrevet i det første spørgsmål, og hvilke nationale lovbestemmelser samtidig kræver, at indsigelser mod udnævnelse til dommerembedet under hensyntagen til den institutionelle og systemiske kontekst ikke skal efterprøves</p> <p>b) kræver – for at sikre den effektive virkning af EU-retten – en sådan fortolkning af nationale lovbestemmelser, som vil gøre det muligt for en ret også ex officio at udelukke en sådan person fra at behandle sagen på grundlag af – en analog anvendelse af – bestemmelser om udelukkelse af en dommer, der er inhabil (iudex inhabilis);</p> <p>c) kræver, at den nationale ret, for at anvende EU-retten og opnå den effektive virkning (effet utile) heraf, skal se bort fra en dom afsagt af den nationale forfatningsdomstol, for så vidt som det i dommen fastslås, at det er uforeneligt med national ret at behandle en anmodning om udelukkelse af en dommer med den begrundelse, at udnævnelsen, som ikke opfyldte de EUretlige krav om en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er blevet oprettet ved lov i den forstand, som omhandlet i artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47, var mangelfuld; d) kræver, at den nationale ret, for at anvende EU-retten og opnå den effektive virkning (effet utile) heraf, ser bort fra en dom afsagt af den nationale forfatningsdomstol, hvis den forhindrer fuldbyrdelse af en foreløbig forholdsregel, der er fastsat i henhold til en kendelse afsagt af EUDomstolen, som indebærer udsættelse med anvendelsen af nationale bestemmelser, der forhindrer de nationale domstole i at undersøge overholdelsen af de EU-retlige krav vedrørende en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er blevet oprettet ved lov i henhold til artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med chartrets artikel 47.</p>			
C-225/22	<p>AW „T” <u>Emne:</u></p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) samt princippet om EU-rettens forrang fortolkes således, at disse 2 bestemmelser ikke giver en national domstol mulighed for at anvende en afgørelse fra en forfatningsdomstol, der er gyldig i henhold til national ret, herunder af forfatningsmæssig rang, når afgørelsen udelukker prøvelse ved en national domstol af, om et dømmende organ er uafhængigt, upartisk og forudgående oprettet ved lov i EU-rettens forstand på grund af den måde, hvorpå dommerne udnævnes?</p>	UM JM	MF	09.01.25

	<p>2) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3 og artikel 6, stk. 3, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 og artikel 267 TEUF fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for national lovgivning vedtaget af en medlemsstat som: a) forbyder en national domstol at vurdere lovligheden af udnævnelsen af en dommer og følgelig at undersøge, om en dømmende myndighed er en domstol i EU-rettens forstand, og som b) fastsætter disciplinært ansvar for en dommer for den pågældendes dømmende virksomhed i forbindelse med en sådan behandling?</p> <p>3) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 og artikel 267 TEUF fortolkes således, at en almindelig domstol, der opfylder de krav, der stilles til en domstol i EU-rettens forstand, ikke er bundet af en dom fra en ret i sidste instans, der er sammensat af medlemmer, der er udnævnt til dommere på en måde, der åbenlyst er i modstrid med den nationale lovgivning, der regulerer udnævnelsesproceduren til dommerembedet ved Sad Najwyzszy (øverste domstol), som følge af hvilken retten ikke opfylder kravet om en uafhængig, upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov og giver borgerne effektiv retsbeskyttelse, og som er afsagt ved anvendelse af et ekstraordinært retsmiddel (ekstraordinær appel), der ophæver en endelig dom og hjemviser sagen til en almindelig domstol til fornyet behandling?</p> <p>4) Såfremt svaret på det tredje spørgsmål er bekræftende, skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, artikel 2, artikel 4, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, TEU, sammenholdt med chartrets artikel 47 og artikel 267 TEUF fortolkes således, at manglende bindende virkning betyder, at – en dom afsagt af en ret i sidste instans, som er sammensat på den måde, der er beskrevet i det tredje spørgsmål, ikke er en dom i retlig forstand (dommen er en nullitet) i henhold til EU-retten, og en vurdering af dette kan foretages af en almindelig domstol, der opfylder kravene til en domstol i henhold til EU-retten, – eller er den afgørelse, der er truffet af retten i sidste instans, som er sammensat på den måde, der er beskrevet i det tredje spørgsmål, en gyldig afgørelse, men den almindelige domstol, der på ny behandlesagen, er berettiget og forpligtet til at nægte at anvende bestemmelserne i national ret vedrørende virkningerne af denne afgørelse i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv retsbeskyttelse?</p>			
C-19/23	<p>Danmark mod Parlamentet og Rådet</p> <p><u>Emne:</u></p> <p><u>Påstande:</u></p> <p>1. Den danske nedlægger principalt følgende påstand:</p> <p>a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union annulleres.</p> <p>b) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>2. Regeringen nedlægger subsidiært følgende påstande:</p> <p>a) Artikel 4, stk. 1, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union annulleres.</p>	UM JM BM	GA	14.01.25

	b) Artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union annulleres. c) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-416/23	<p>Österreichische Datenschutzbehörde <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal begrebet »anmodning« eller »anmodninger« i artikel 57, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (herefter »den generelle forordning om databeskyttelse«) fortolkes således, at dette begreb også omfatter »klager« som omhandlet i artikel 77, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal artikel 57, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at alene det forhold, at en registreret inden for en bestemt periode har indgivet et bestemt antal anmodninger (klager som omhandlet i artikel 77, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse) til en tilsynsmyndighed, i sig selv er tilstrækkeligt til, at der foreligger »uforholdsmæssige anmodninger«, uanset om der er tale om forskellige faktiske omstændigheder, og/eller anmodningerne (klagerne) vedrører forskellige dataansvarlige, eller kræves det ud over den hyppige gentagelse af anmodningerne (klagerne) også, at den registrerede har en hensigt, der er udtryk for misbrug?</p> <p>3. Skal artikel 57, stk. 4, i den generelle forordning om databeskyttelse fortolkes således, at tilsynsmyndigheden, når der foreligger en »åbenbart grundløs« eller »uforholdsmæssig« anmodning (klage), frit kan vælge, om den vil kræve et rimeligt gebyr baseret på de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen eller på forhånd afvise at behandle anmodningen; såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, hvilke omstændigheder og hvilke kriterier skal tilsynsmyndigheden da tage hensyn til, og er tilsynsmyndigheden navnlig forpligtet til i første omgang som en mildere foranstaltning at kræve et rimeligt gebyr, således at den kun kan afvise at behandle anmodningen, hvis det vil være udsigtsløst at opkræve et gebyr med henblik på at forhindre åbenbart grundløse og uforholdsmæssige anmodninger?</p>	UIM JM ENS	O-sag	Dom	09.01.25

C-536/23	<p>Mutua Madrileña Automovilista <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, sammenholdt med denne forordnings artikel 11, stk. 1, litra b), fortolkes således, at også en EU-medlemsstat i sin egenskab af arbejdsgiver, der har opretholdt aflønningen af en tjenestemand under dennes (midlertidige) uarbejdsdygtighed efter en trafikulykke og er indtrådt i de rettigheder, der tilkommer denne, over for et selskab, som er etableret i en anden medlemsstat, i hvilket det køretøj, der var involveret i ulykken, er ansvarsforsikret, kan anlægge sag mod forsikringsselskabet som »skadelid« i den nævnte bestemmelses forstand ved retten på det sted, hvor den uarbejdsdygtige tjenestemand har bopæl, såfremt der er hjemmel for et direkte sagsanlæg?</p>	MEDST	O-sag	GA	09.01.25
C-581/23	<p>Beevers Kaas <u>Sagen vedrører:</u> 1) Kan betingelsen om parallel pålæggelse i henhold til artikel 4, litra b), nr. i) i Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis anses for opfyldt, og kan leverandøren, der opfylder denne forordnings øvrige betingelser, således med bindende virkning forbyde en af sine køberes aktive salg ind i et område, som eksklusivt er tildelt en anden køber, når forbuddet udelukkende bygger på en konstatering af, at de øvrige købere ikke foretager aktivt salg ind i området? Med andre ord: Skal det anses for tilstrækkeligt bevist, at der foreligger en aftale om et forbud mod aktivt salg mellem disse øvrige købere og leverandøren alene på grundlag af den blotte konstatering af, at disse øvrige købere ikke aktivt sælger ind i det tildelte eksklusivområde? 2) Kan betingelsen om parallel pålæggelse i henhold til artikel 4, litra b), nr. i) i Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis anses for opfyldt, og kan leverandøren, der opfylder denne forordnings øvrige betingelser, således med bindende virkning forbyde en af sine køberes aktive salg ind i et område, som eksklusivt er tildelt en køber, hvis han kun opnår sine andre køberes samtykke, når og hvis de er i færd med at foretage aktive salg ind i det område, der på denne måde er tildelt eksklusivt? Eller kræves det tværtimod, at leverandøren har opnået et sådant samtykke fra alle sine købere, uafhængigt af, om disse er i færd med at foretage aktive salg ind i det eksklusivt tildelte område?</p>	EM	O-sag	GA	09.01.25

C-627/23	<p>Communes de Schaerbeek et de Linkebeek <u>Sagen vedrører:</u> »Skal artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, i hvilken bestemmelse der henvises til artikel 4, stk. 1, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF fortolkes således, at begrebet »værdipapirer, der kan omsættes på kapitalmarkedet« omfatter aktierne i et holdingselskab, der kun kan ejes af provinser og kommuner, og hvis overdragelse skal godkendes af bestyrelsen?«</p>	Finanstilsynet Bruun	O-sag	Dom	09.01.25
C-726/22 P	<p>Pollinis France mod Kommissionen (appel) <u>Påstande:</u> —Den appellerede dom ophæves. —Pollinis France tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med de forenede sager T-371/20 og T-554/20 og appellen.</p>	FVM Fiskeristyrelsen	O-sag	Dom	16.01.25
C-282/23 P	<p>Polskie sieci elektroenergetyczne m.fl. mod ACER <u>Påstande:</u> —Den appellerede dom ophæves helt eller delvis. —Afgørelsen fra ACER's klagenævn af 16. juli 2020, sagsnummer A-002-2020 (konsolideret), annulleres helt eller delvis. —ACER tilpligtes at betale appellanternes omkostninger i denne appelsag og i sagen for Retten</p>	ENS	O-sag	GA	16.01.25
C-424/23	<p>DYKA Plastics <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 42, stk. 3, i direktiv 2014/24 fortolkes således, at den deri indeholdte liste over måder at affatte tekniske specifikationer på er endelig, og en ordregiven-de myndighed derfor er forpligtet til at affatte de tekniske specifikationer for sine offentlige udbud på en af de måder, der er nævnt i denne bestemmelse? 2. Skal artikel 42, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at henvisninger i udbuds tekniske specifikationer til kloakrør af stentøj og beton (svarende til det konkrete kloaksystem) skal anses for en eller flere af de henvisninger, der er nævnt i denne bestemmelse, f.eks. for henvisninger til bestemte rørtypen eller bestemte rørproduktioner? 3. Skal artikel 42, stk. 4, i direktiv 2014/14/EU fortolkes således, at henvisninger i de tekniske specifikationer til en enkelt vare, f.eks. til kloakrør af stentøj og beton (svarende til det konkrete kloaksystem) som bestemte tekniske løsninger, allerede indebærer det i denne bestemmelse nævnte resultat (nemlig at »at visse virksomheder eller varer favoriseres eller elimineres«), da de fører til, at virksomheder, som tilbyder alternative løsninger til den foreskrevne vare, på forhånd elimineres og</p>	KFST TRM	O-sag	Dom	16.01.25

	<p>derved stilles ringere, selv om forskellige indbyrdes konkurrerende virksomheder godt kan tilbyde den foreskrevne vare, eller kræver dette, at der slet ikke foreligger konkurrence med hensyn til den nævnte vare, f.eks. kloakrør af stentøj og beton (svarende til det konkrete kloaksystem), og der dermed ikke kan være tale om det nævnte resultat, da den pågældende vare står for en bestemt virksomhed, der som den eneste tilbyder denne vare på markedet?</p> <p>4. Skal artikel 42, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at en konstateret tilsidesættelse af artikel 42, stk. 3, i direktiv 2014/24/EU og/eller af artikel 42, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU på grund af den ulovlige anvendelse af henvisninger i udbuds tekniske specifikationer (f.eks. til kloakrør af stentøj og beton svarende til det konkrete kloaksystem) samtidig indebærer en tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU og den hermed sammenhængende artikel 18, stk. 1, i direktiv 2014/24/EU?</p>				
C-516/23	<p>Qatar Airways <u>Sagen vedrører:</u></p> <p>1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 fortolkes således, at passageren rejser gratis som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 3, første alternativ, hvis den pågældende kun skal betale gebyrer og luftfartsafgifter for billetten?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 fortolkes således, at der ikke er tale om en billetpris, der (indirekte) er til rådighed for offentligheden, som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 3, andet alternativ, såfremt flyvningen blev booket i forbindelse med et luftfartsselskabs tids- og mængdemæssigt begrænsede kampagne, som kun var til rådighed for en bestemt erhvervsgruppe?</p> <p>3. Såfremt også det andet spørgsmål besvares benægtende, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 finder anvendelse:</p> <p>a) Skal forordningens artikel 8, stk. 1, litra c), fortolkes således, at der skal foreligge en tidsmæssig sammenhæng mellem den oprindeligt bookede og aflyste flyvning og den ønskede omlægning af rejsen til et senere tidspunkt?</p> <p>b) Hvordan skal denne tidsmæssige sammenhæng i givet fald afgrænses?</p>	KFST	O-sag	Dom	16.01.25
C-588/23	<p>Scai</p> <p>Spørgsmål:</p> <p>»1) Er artikel 108 TEUF, artikel 288 TEUF og artikel 16 og 31 i forordning (EU) 1589/2015 til hinder for en national lovgivning, såsom artikel 48 i lov nr. 234 af 24. december 2012, der giver den nationale myndighed mulighed for i tilbagesøgningsfasen at udvide kredsen</p>	FVM	O-sag	Dom	16.01.25

	<p>af personer, der skal tilbagebetale ulovlig støtte, ved hjælp af en vurdering af den økonomiske kontinuitet mellem virksomheder, uden at udelukke denne beføjelse når Kommissionen allerede har identificeret de direkte modtagere, hvorved Kommissionens kompetence i forhold til statsstøtte udelukkes?</p> <p>2) Er artikel 263 TEUF og artikel 288 TEUF, chartrets artikel 41 og 47 samt artikel 16 og 31 i forordning (EU) nr. 1589/2015 til hinder for en national lovgivning som artikel 48 i lov nr. 234 af 24. december 2012 om statsstøtte, for så vidt som den, idet den bestemmer, at staten ved gennemførelsen af en afgørelse om tilbagebetaling om nødvendigt skal identificere de subjekter, der er forpligtet til at tilbagebetale støtten, tillader, at afgørelsen også gennemføres over for et andet subjekt end afgørelsens adressater, som er et selvstændigt subjekt, der ikke har deltaget i proceduren for Kommissionen, ikke er blevet indrømmet en ret til at blive hørt og derfor ikke er beføjet til at anfægte den nævnte afgørelse for Den Europæiske Unions Ret«.</p>				
C-642/23	<p>Flightright <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 8, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 fortolkes således, at der foreligger en gyldig, skriftlig billigelse fra passageren af, at købsprisen for billetten refunderes i rejsekuponer og kreditnotaer, når passageren via luftfartsselskabets websted selv har oprettet en elektronisk kundekonto, hvortil rejsekuponerne og kreditnotaerne skal overføres, uden at denne har bekræftet sin billigelse af denne type refusion ved egenhændig underskrift?</p> <p>2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Kan passageren tilbagekalde sin gyldigt meddelte billigelse af refusion af købsprisen for billetten i rejsekuponer og kreditnotaer og på ny kræve betaling i penge, når luftfartsselskabet ikke herefter krediterer de lovede rejsekuponer og kreditnotaer på kundekontoen?</p>	TRM KFST	O-sag	Dom	16.01.25
C-188/23	<p>Conti 11. Container Schiffahr <u>Spørgsmål:</u> a) Er den undtagelse fra anmeldelsespligten, som anordnes i artikel 1, stk. 3, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald, ugyldig på grund af tilsidesættelse af bestemmelserne i Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf af 22. marts 1989, hvis undtagelsen også undtager farligt affald fra anmeldelsespligten, som hidrører fra et havari om bord på et skib, og som i henhold til Den Europæiske Unions Domstols dom af</p>	Søfartsstyrelsen EM MIM	O-sag	Dom	21.01.25

	<p>16. maj 2019 i sag C-689/17 skal anses for affald som omhandlet i denne undtagelsesbestemmelse?</p> <p>b) Såfremt spørgsmål a) besvares benægtende: Skal den i artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1013/2006 anordnede undtagelse i betragtning af Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf af 22. marts 1989 fortolkes restriktivt således, at rester i form af metalskrot og slukningsvand opblandet med slam og lastrester som de i hovedsagen omhandlede, som hidrører fra et havari om bord på skibe, ikke skal anses for affald, der opstår om bord på skibe, i denne bestemmelses forstand?</p>				
C-421/23	<p>ONSS</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at denne forordning finder anvendelse i en situation, hvor det, uden at parterne har fremsat indsigelser i så henseende, er blevet fastslået, dels at de A1-attester, der blev fremlagt, var falske ifølge de retslige myndigheder i værtsmedlemsstaten, dels at den undersøgelse, der er foretaget af de retslige myndigheder i denne værtsmedlemsstat, synes at godtgøre, at de omtvistede attester ikke var udstedt af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, til trods for, at sidstnævnte har modtaget sociale sikringsbidrag?</p> <p>2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, er proceduren for dialog og mægling, der er indført ved artikel 76, stk. 6, i forordning 883/2004 9 (som gentager den i artikel 84a, stk. 3, i forordning nr. 1408/71 anførte procedure) da en nødvendig forudsætning for, at det kan afgøres, om betingelserne for, at der kan foreligge svig, er opfyldt?</p>	BM	O-sag	Dom	23.01.25
C-677/23	<p>Slovenská sporiteľňa (Informations dans les contrats de crédit aux consommateurs)</p> <p>Præjudicielle spørgsmål:</p> <p>A.1 Skal artikel 10, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF 1 (herefter »direktiv 2008/48«) fortolkes således, at en klar og koncis angivelse af kreditaftalens løbetid i et kontraktvil-kår:</p> <p>kræver en klar definition af kreditaftalens løbetid, for eksempel ved at angive datoen for indgåelse og ophør af aftalen (fra... til...), eller ved at bruge kalenderenheder, såsom måneder eller år (f.eks. for en periode på et år), eller</p>	EM JM	O-sag	Dom	23.01.25

	<p>er det tilstrækkeligt, at forbrugeren selv kan beregne aftalens løbetid eller på en anden måde, ud fra kontraktens vilkår, f.eks. ud fra antallet af månedlige afdrag eller tidspunktet for fuld afvikling af lånet, kan udlede aftalens løbetid?</p> <p>A.2 Skal artikel 10, stk. 2, litra c), i direktiv 2008/48 fortolkes således, at oplysningerne i kreditaftalen om aftalens løbetid, svarer til den periode, der er defineret som »under og efter [en handelstransaktion]« i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugere på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (herefter »direktiv 2005/29«)?</p> <p>B Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i direktiv 2008/48, i forhold til begreberne »klart og koncist« og »alle antagelser lagt til grund ved beregningen af denne procentsats«, fortolkes således, at:</p> <p>de antagelser, der er lagt til grund ved beregningen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP), tydeligt skal markeres i aftalen som antagelser, der anvendes til at beregne ÅOP, eller</p> <p>forbrugeren selv skal fastlægge de passende antagelser, der er lagt til grund ved beregningen af ÅOP på baggrund af de kontraktmæssige vilkår?</p>				
C-717/23	<p>Bundesminister für Gesundheit <u>Sagen vedrører:</u> Skal artikel 23, stk. 2, sammenholdt med artikel 2, nr. 40), og artikel 13, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF, EUT L 127 af 29. april 2014, s. 1, fortolkes således, at forbuddet mod at markedsføre et tobaksprodukt, hvis pakning udviser elementer eller træk, der henviser til smagen, også omfatter en grossists afsætning af dette tobaksprodukt til et detailsalgssted eller kun salget til forbrugere på et detailsalgssted?</p>	EM Indenrigs- og Sundhedsministeriet	O-sag	GA	23.01.25